

JAARVERSLAG WAJIR 2005

FOUNDATION FOR WELFARE OF **WAJIR**

Wajir..... een vergeten uithoek

Wajir is een plaats in een vergeten uithoek van Kenia, de droge regio van de North Eastern Province. Het is een gebied anderhalf keer zo groot als Nederland, waar rondtrekkende Nomaden met hun kudde geiten en kamelen zo goed en zo kwaad als mogelijk proberen te overleven. Wajir is de plaats waar via de Rotary Doctor Bank in 1995 en 1996 een vijftal Nederlandse huisartsen terecht kwam. Zij probeerden daar een klein steentje bij te dragen in de gezondheidszorg, een moeizame en vaak frustrerende ervaring. Toch liet het gebied deze Nederlandse artsen niet los en zo werd in 1997 de Stichting Welzijn Wajir opgericht.

Ook toen al zoals ook nu weer in 2005-2006, was er een periode van grote droogte; veel nomaden waren gevlucht naar de centrale plaats Wajir. Daar probeerden zij een bestaan in armzalige hutten voort te zetten, terwijl een groot deel van hun vee was gestorven.

Aanvankelijk verleende de Stichting ad-hoc noodhulp, daartoe mede geïnspireerd door de daar al vele jaren werkende katholieke Sister Teresana uit Italië.

Mede op haar aandringen werd de noodhulp gewijzigd in een substantiëlere projectondersteuning, vooral gericht op onderwijs. Zij, en in een latere fase, Thomas Renner, van de African Inland Church, waren degenen die als contactpersonen fungeerden bij het opzetten van scholen en andere projecten. In 2004 werd een volgende stap gedaan door ook mensen uit de lokale samenleving bij onze projecten te betrekken, die mede verantwoordelijkheid zouden kunnen dragen voor onderwijs en gezondheidszorg. Deze ontwikkeling die mede door een langer verblijf van onze adviseur Henk van Apeldoorn en zijn vrouw Han Verhoeven gestalte kreeg, bepaalde een omslag van hulp naar samenwerking.

In dit verslag willen wij u inzicht geven in de stand van zaken in het jaar 2005.

Wat bezielt ons met de Stichting?

Formeel luiden de statuten, zoals meestal in droge taal: “de Stichting stelt zich ten doel hulp te bieden in de ruimste zin des woords aan de inwoners van de regio Wajir, en dit dan op het gebied van gezondheidszorg, voedselvoorziening, welzijn en onderwijs ; hierbij maakt de Stichting gebruik van competente en betrouwbare contactpersonen ter plaatse en hierbij tracht zij voorlichting en draagvlakverbreding in Nederland te bereiken”.

Maar wat zit hier achter en wat betekent dit in de praktijk?

Na een snelle start van kleine projecten, die vooral directe nood lenigden, werd al snel duidelijk aan de oprichters van de Stichting dat naar een meer duurzame vorm van samenwerking moest worden gestreefd.

Het allereerste speerpunt werd onderwijs: gezien de hoge mate van analfabetisme (tot 80%) leek dit een basisvoorwaarde. Immers om enigszins zelf je toekomst te bepalen is onderwijs onmisbaar.

Hiervoor werd geld ingezameld van vrienden, familie, scholen, kerken, Rotaryclubs, stichtingen en ontwikkelingsorganisaties.

In 2004-2005 heeft de Stichting een verdere ontwikkeling doorgemaakt.

Ten eerste hebben we een toekomstvisie ontwikkeld: wat willen we en hoe?

Ten tweede hebben we een partner in Nederland gevonden, die ons, “amateurs”, met expertise zou kunnen bijstaan: ICCO, de interkerkelijke organisatie voor ontwikkelingssamenwerking.

Ten derde zagen we in dat alleen werken met Europese contactpersonen in Wajir niet voldoende was: ook mensen uit de lokale bevolking zullen als partners medeverantwoordelijk moeten worden in de projecten.

De uitgangspunten voor ons beleid zijn hiertoe als volgt geformuleerd:

- Toekomstgericht werken; wat kunnen we nu doen ter voorkoming van rampen in de toekomst en ter bevordering van duurzame vrede en ontwikkeling
- Samenwerking; inspelen op beleid van andere ontwikkelingskrachten in Wajir.
- Hoe zit het nou echt? Belangrijk voor ons is om er achter te komen hoe de noden van kwetsbaren, zoals zwangere vrouwen, toekomstloze jongeren, ouderen en gehandicapten, in elkaar zitten en hoe we die het best kunnen dienen.
- Meer dan geld geven; ook onderzoek, contacten, training, solidariteit en vriendschap tussen mensen en werelden zijn van groot belang.

Wie zijn de mensen achter de Stichting?

Ad Groeneveld, voorzitter en oprichter, Simon Verhoeven, secretaris-penningmeester zijn de leden van het eerste uur. Het derde lid van het eerste uur, Theo Oudemans, heeft eind 2005 afscheid genomen. Als nieuw lid verwelkomden wij Elly Thuring. Daarnaast zijn er de bestuursleden Inge Gransbergen-Hafkamp, tevens voorzitter van Stichting SOS de Ronde Venen en belast met projectadministratie en het jonge kader van studentes Rosalin van Schie en Janneke Peelen. Aan het bestuur zijn toegevoegd als adviseurs Willem-Jan Groeneveld en Henk van Apeldoorn.

Het rooster van aftreden van de bestuursleden is als volgt: 2004 Ad, 2005 Janneke, 2006 Rosalin, 2007 Simon, 2008 Inge en 2009 Elly.

Wat is ons netwerk in Wajir?

Al jaren is Sister Teresana, een non die al bijna 30 jaar in Wajir werkt voor ons dé contactpersoon. Ondanks haar eigen ouderdom blijft ze zich inzetten voor de vaak vergeten ouderen (de “grannies”) en de armste kinderen, die naar school willen. Daarnaast is in 2005 (en ook al jaren daarvoor) Thomas Renner en zijn vrouw Dorothy voor ons van onschatbare betekenis geweest in het mede begeleiden van de uitvoering van de projecten.

Verder zijn er de al jaren vertrouwde gezichten van Mr. Elyas, het ambitieuze hoofd van de Furaha Mixed Day Secondary School (MDSS), Abdikadir, de integere hoofdonderwijzer van de Bahatischool, en Said, die het initiatief nam voor een school voor dove kinderen..

Hiernaast is mede door toedoen van Henk en Han voorzichtig een partnerschap opgebouwd met drie belangrijke organisaties die geworteld zijn in de lokale bevolking.

- De oudste is Nomadic Primary Health Care, die zich vooral bezig houdt met de vaak in matige omstandigheden verkerende herders (“pastoralists”), die rondtrekken, maar zich nu vaak door droogte en armoede min of meer definitief settelen rond Wajir.

De belangrijkste namen verbonden aan deze organisatie zijn: Mrs. Dekha, Mr. Nassir en Mrs. Oray. Een van de doelstellingen is basisgezondheidszorg bieden aan de bevolking van drie arme wijken in Wajir.

- De tweede organisatie is het Wajir Peace and Development Committee. Deze organisatie van vrijwilligers is aan het begin van de negentiger jaren ontstaan als reactie op de conflicten tussen clans over water en weide gronden. Zij hebben een, inmiddels wereldwijd gewaardeerde vorm van vredesinterventie opgebouwd, die van Wajir een veel veiliger plaats maakt dan voorheen.

- De jongste kleinste loot van deze organisatie is Motherkind. Zij is opgericht door een aantal vrouwen, die zich verzetten tegen het verminkende ritueel van vrouwenbesnijdenis (FGM: female genital mutilation). Overigens een onderwerp dat tot voor kort onbespreekbaar was en nu vanuit de bevolking nadrukkelijk aandacht krijgt.

WELKE PROJECTEN ONDERSTEUNEN WE?

Op het gebied van onderwijs.

*** Furaha Mixed Day Secondary School (FMDSS)**

Dit is ons paradepaardje; in 2000 gesticht op aandringen van Sister Teresana is dit nu een fraaie en door Mr. Elyas goed geleide school.

Je ziet het complex al liggen als je vanuit de lucht Wajir nadert: een groot complex blikkerende golfplaten daken in de zon, een groene oase in een semi-woestijn.

De school is bedoeld voor met name de allerarmste leerlingen, eventueel via een Fee for Work project (zie hieronder).

De school telt meer dan 400 leerlingen. In 2005 is een zogenaamde “third stream”, een uitbreiding van een derde serie parallelle klassen tot stand gekomen.

Daarnaast heeft in 2005 een schoolreis van leerlingen naar Nairobi plaatsgevonden. Dit laatste op nadrukkelijk verzoek van het Veenlanden College in Mijdrecht die het geld hiervoor en de “third stream” bijeen bracht. Het nut van de schoolreis bleek uit de verslagen die wij kregen: er ging een wereld open voor deze in hun zeer beperkte wereld opgesloten jongeren.

Bovendien kreeg de school een gift van hun parlamentslid om elektriciteit naar de school te brengen. In de loop van het jaar is verder gewerkt aan schoolmeubilair, elektriciteit en de inrichting van het laboratorium. Dit alles werd mede mogelijk gemaakt door verdubbeling van gelden door ICCO,

*** Furaha Primary School**

Al in het jaar ervoor was een aanvraag gedaan voor een second stream.

Geld hiervoor is mede bijeen gebracht door de Rotary Mijdrecht.

De verdubbelingsgelden zijn verworven door de Wilde Ganzen. Het bouwproces zal in 2006 worden gestart.

*** Jogobaru School**

Deze school herbergt de enorme hoeveelheid van meer dan 1000 leerlingen. Eerder zijn door ons al een aantal lokalen gebouwd, een deel is door de ouders opgeknapt en een deel is gewoon een ruïne. Inmiddels is er via een particuliere gift en verdubbeling via ICCO de mogelijkheid om er vier lokalen bij te bouwen. Dit zal in 2006 worden gerealiseerd.

*** Makoror School**

Deze school is in 2004 door ons gebouwd; er staan 8 lokalen en een administratieblok. Het is een lagere school speciaal bedoeld voor de ontheemden uit de Makoror clan, verdreven na twisten in een gebied rond Isiolo (500 km westelijker!).

De school staat in een desolaat landschap waar bewoners iets aan maïs cultuur proberen te doen en de vrouwen, bijna als slaven, in de brandende zon in steengroeven werken. Voor kinderen van deze ouders bouwden we deze school. In 2005 werd bijgedragen aan schoolmeubilair. Helaas bleken er bij ons bezoek een aantal bouwkundige slordigheden te zijn, die in 2006 opgelost worden.

*** Got Ade Primary School**

Deze basisschool wordt bezocht door 631 leerlingen, van wie 176 meisjes.

Het hoofd is een vrouw die vooral arme meisjes onderwijs wil geven. Dit maakt dit project extra waardevol.

De school bestond uit drie deplorabele lokalen; de rest van de leerlingen kreeg buiten les.

Dankzij financiering van SOS De Ronde Venen en NCDO zijn drie lokalen in 2005 gebouwd.

Franse en Amerikaanse hulp maakte de bouw van de rest van de lokalen mogelijk.

*** Bahati School**

Deze school staat in het gebied van de Makoror people; anderhalf lokaal is gebouwd door ouders van de leerlingen.

De ons welbekende en integere Abdikadir zet zich ervoor in om hier een goede school te bouwen met een waterput. Bij ons bezoek in 2005 was deze put nog een levensgevaarlijk, onafgewerkt diep gat in de grond waar al een kind ingevallen was.

Met behulp van SOS De Ronde Venen en NCDO is in 2005 de bouw van vier klaslokalen en afwerking van de waterput gerealiseerd.

Belangrijk is het punt dat deze school ook exact weergeeft wat onze missie is: juist voor de allerarmste kinderen onderwijsfaciliteiten geven; het zijn dezelfde ontheemde en straatarme kinderen van de Makoror people die eerder in ons verslag aan de orde kwamen.

*** De Dovenschool**

Mr. Said, de medebestuurder van deze school is een voorbeeld van hardnekkig lobbyen. Hij blijft ons bestoken met e-mails, telefoontjes om geld te krijgen voor “zijn” dovenschool.

En die mag er wezen: een school die er prachtig uitziet en waar met veel toewijding wordt gewerkt. In 2005 is de school verzelfstandigd en heet nu Wajir School for the Deaf. Omdat de school kinderen uit de wijde omtrek aantrekt was er de noodzaak voor slaapzalen, beddengoed etc.

Dankzij een riante gift van de Stichting Rooms-Katholieke Wees- en Oudeliedenhuus in Den Haag (en verdubbeling van ICCO) kan een Dormitory voor jongens, inclusief inventaris en een keuken worden gerealiseerd. Een meisjesslaapzaal werd daarnaast door de Stichting en hulp van de Wilde Ganzen gebouwd.

Verdere voltooiing van het project is nog in volle gang.

Zorg voor gehandicapten

‘Voor wat hoort wat’

Mensen met een handicap worden in Wajir vaak behandeld als bedelaars. Objecten van goeddoenerij. Maar dat willen ze niet. Daarom geeft de stichting niets gratis aan de vereniging van gehandicapten mensen in Wajir. We kopen hun producten. Zoals de medicinale stenen die Abdi Fara maakt. Met de verkoop financierde hij zijn kapperszaak. Dove collega's van Abdi maken schoolmeubilair voor de vele scholen die via de stichting gebouwd konden worden. Tien bankjes per week. Ze wonnen het in kwaliteit en prijs van andere timmerlieden. Zo wil de stichting mensen met een handicap vooropzetten in de vernieuwing van levensstijl nu steeds meer mensen uit het nomadenbestaan vallen. Mensen met een handicap hebben immers altijd zichzelf al anders dan als herder moeten zien te redden. Maar Herders kijken neer of werken met je handen...

Recent kocht Abdi Fara een koe en een kalf van het geld dat hij verdiende met medicinale stenen. Nu worden de burens echt nieuwsgierig hoe hij dat voor elkaar krijgt.

Het Rehabilitation Centre -“het revalidatie-centrum voor kinderen”.

Dit centrum is eigendom van het katholieke Diocees van Garissa. Onze steun verloopt in de praktijk via het Liliane Fonds in Nederland.

Dit is al enige tijd betrokken bij ondersteuning van hier behandelde kinderen, deels na een orthopedische correctie-operatie. Bovendien heeft de organisatie lokaal in Kenia monitors, waardoor de lijnen kort zijn.

Er wordt door een staf van fysiotherapeut, verpleegkundige en een ergotherapeut revalidatie gegeven aan kinderen met diverse handicaps. Dit gebeurt voor een groot deel ook thuis, in de hutendorpen. Al is, naar onze maatstaven de techniek vaak heel basaal, de zorg en aandacht is vaak des te liefdevoller. Juist door te behandelen in de hutten, thuis, heeft dit ook invloed bij de lokale bevolking in het denken over gehandicapten.

Er zijn op dit moment ongeveer 50 kinderen die thuis begeleid worden, 50 in het centrum en nog eens 50 kinderen vallen onder een bijzonder programma van het Liliane Fonds, meestal na een correctieve operatie. Inmiddels is het centrum ruim van orthopedisch materiaal voorzien door de APDK (Association of Physical Disabled of Kenya).

Nomadic en Wajir Peace & Development zorgden dat via moskeeën en lokale leiders in 2005 veel wantrouwen weggenomen werd tegenover deze christelijke hulpverleners uit het zuiden van Kenia.

Wajir Girls Primary School

Een grote school met donkere slaapzalen waar gehandicapte meisjes in stapelbedden liggen. Uit de bedden moeten zij vaak met hun verlamming en al naar beneden klauteren; zonder enige hulpmiddelen verplaatsen sommigen zich over de vloer: kortom een mensonterende situatie. In 2005 hebben wij op bescheiden schaal een bedrag gegeven voor elektriciteit (want 's nachts is het aardedonker in de zaal!) en een rolstoelpad naar de toiletten en de school (immers een rolstoel voortbewegen door woestijnzand lukt nooit!).

In de toekomst zullen we kijken wat we verder in samenwerking met deze school kunnen doen.

Gezondheidszorg/Nomadic Health

Nomadic is een organisatie die zich inzet voor de nomaden die zich in de wijde periferie van Wajir gevestigd hebben.

Onze steun wordt met name gegeven aan een programma voor basisgezondheidszorg onder deze vaak vergeten groep. Daartoe zijn al drie medische posten opgezet, waaraan curatieve, maar ook preventieve zorg wordt gegeven (voorlichting, vaccinaties en dergelijke).

Nomadic is een zogenaamde CBO (Community Based Organisation) die zich bezighoudt met zeer basale zorg, gedragen door zogenaamde Village Health Committees, dat wil zeggen door vertegenwoordiging van de bevolking zelf.

Een interessant onderdeel van de Nomadic Health is de training van leken-vroedvrouwen (TBA:Traditional Birth Attendants). Zij verrichten bevallingen in de “bush”, waar geen dokter of echte vroedvrouw aanwezig is. We hebben kunnen zien hoe gedreven deze vaak analfabete vrouwen zijn bij de training in het herkennen van geboorteproblematiek en hygiëne. Daarvoor is een simpel bevallingspakketje samengesteld, bestaand onder andere uit een w.c.rol, scheermesje, stukje zeep, stukje plastic om op te liggen, handschoenen een doosje lucifers voor vuur en licht, 2 touwtjes voor de navelstreng....

Voor deze projecten is geld door ons verworven via de Rotary Vinkeveen-Abcoude en Cordaid. Ook de Junior Kamer Heerde heeft hiervoor in 2005-2006 aan fondsenwerving gedaan.

Vredesinterventie en vredesonderwijs

Met de organisatie Wajir Peace and Development Committee zijn in 2005 verdere contacten opgebouwd. Beroemd is deze organisatie om haar pionierswerk in vredeshandhaving; zij hebben een uitgekiend systeem om te interveniëren in de vele conflicten die deze regio teisterden. Hun motto is “no peace without development and no development without peace”. Een waardevol onderdeel van hun werk is het Peace Education Network voor scholen: het geven van vredesonderwijs. Een aanvraag om hiervoor steun te verkrijgen via de Nederlandse ambassade heeft, althans voorlopig, nog niet tot resultaten geleid. Wel heeft een hartverwarmende actie tijdens de missen rond Kerst 2005 in de katholieke parochie te Mijdrecht geleid tot een vorstelijk bedrag van 4800 Euro! ICCO draagt bij om deze en andere gelden te verdubbelen.

Motherkind

Dit is een organisatie, ontstaan in de samenleving van Wajir, opgezet door vrouwen die zich inzetten om FGM uit te bannen en op te komen voor de rechten van de vrouw. Deze organisatie heeft nogal wat gebrek aan know-how, maar training van Hanneke Verhoeven heeft veel bijgedragen aan verdere professionalisering. Microkrediet, een geldlening voor het opzetten van kleine bedrijfjes (onder andere markthandel door vrouwen) is één van de ontwikkelingen binnen de organisatie. Op basis van rapportage per e-mail worden door ons kleine, maar substantiële bedragen ter ondersteuning overgemaakt.

Het “Grannies” Project (Project voor bejaarden van Sister Teresana)

Door Sister Teresana worden ongeveer 200 bejaarden ondersteund in hun moeilijke dagelijkse omstandigheden. Het is een project recht uit het hart van de door ons zeer geliefde Sister Teresana. Mais, vitamines en een heel kleine financiële ondersteuning komen ten goede aan deze vergeten groep. Hopelijk geeft het ook een uitstraling naar de rest van de samenleving, om zich meer te bekommeren om deze ouderen. Een bijzonder aspect ervan is dat Sister Teresana de oudjes en hun familie probeert te stimuleren kleine tuintjes aan te leggen voor de dagelijkse groente- en fruitvoorziening.

Fee for Work Project (FFW)

Dit project bestaat al jaren en is in feite een studiebeursvoorziening.

In de praktijk betekent het dat de Stichting de schoolbijdrage (“School Fee”) betaalt voor sommige leerlingen van de Furaha MDSS die te arm zijn om dit geld vanuit het gezin te betalen. Het gaat om een bedrag van KSH 10.500 (ongeveer 125 Euro) per jaar. Dit wordt “inverdiend” door de leerling wekelijks een aantal uren tuinwerk voor de grannies en/of de school te laten doen. Achtergrond is: “voor wat, hoort wat” en de koppeling aan tuinbouw. Het educatieve is misschien belangrijker dan het zuivere aspect van hard werken.

Sister Teresana is mede met Mr. Elyas eindverantwoordelijk voor de selectie van de kinderen; er zijn objectieve toelatingscriteria. Door het succes én het grote aantal zeer arme gezinnen is in de loop van 2005 het aantal leerlingen in het FFW project uitgebreid van 30 naar 45 leerlingen.

Een bijzondere gebeurtenis: Henk en Hanneke drie maanden in Wajir

Sinds 2003 is Henk van Apeldoorn onze (onbezoldigde) adviseur. Met zijn jarenlange ervaring in ontwikkelingssamenwerking in de sub-Sahel, leek ons de tijd gekomen om optimaal gebruik te maken van zijn capaciteiten en die van zijn vrouw Han Verhoeven.

Drie maanden zijn zij deels op kosten van de Stichting, maar vooral dankzij ICCO werkzaam geweest in Wajir. Dat was nodig, want onze organisatie groeide boven het niveau van

“amateurisme” uit. Wij hadden behoefte aan een professionele opzet/begeleiding van de vele projecten. Nog veel belangrijker was de behoefte om binnen de gemeenschap van Wajir een kader personen te trainen in de zo noodzakelijke vaardigheden. Onder andere van de kant van WPDC en Nomadic werd die behoefte sterk gevoeld, opdat zij beter in samenwerking met ons als lokale partners kunnen functioneren.

Met hun trainerskwaliteiten hebben Henk en Han deze organisaties, maar ook bijvoorbeeld de schoolleiding van diverse projecten meer handen en voeten gegeven voor hun werk.

Aan de orde kwamen in Vakjargon: capaciteits analyse, strategische planning, lobby advocacy en fondsen werven, facilitatie vaardigheden .

De bestuursleden die in 2005 een bezoek brachten aan Wajir hebben met eigen ogen kunnen zien hoe effectief dit werk is, en hoe het functioneren van de Stichting ter plaatse naar een hoger niveau wordt getild.

Dat Henk en Han daarbij nog het nodige aan problemen in de lopende projecten ad hoc hebben opgelost kan alleen maar tot vreugde stemmen. Voor een wezenlijke bijdrage aan de ontwikkeling kan naar de inzichten van de Stichting nauwelijks worden volstaan met het jaarlijks bezoek van twee of meer bestuursleden!

Draagvlakverbreding in Nederland, wie bereiken we?

Al jaren is, min of meer onbewust, gedaan aan draagvlakverbreding.

Te denken valt aan praatjes voor Rotary, Kerken, Vrouwenverenigingen, stukjes in lokale kranten zoals de Nieuwe Meerbode in De Ronde Venen en de Schaapkooi in Heerde.

In het afgelopen jaar is echter meer structureel ingezet op draagvlakverbreding. Met name Henk heeft veel hieraan bijgedragen met onder andere het uitbrengen van een flyer en een visitekaartje waarin onze visie goed uit de doeken wordt gedaan. Maar ook door contacten met de pers en het schrijven van stukken, waarin achtergronden en visie zijn besproken, hebben bijgedragen aan een breder draagvlak. De website is in dit kader dan ook behoorlijk uitgebreid om meer aandacht voor ons werk te krijgen. En niet te vergeten het uitbrengen van indringende posters om aandacht te vragen voor vredesbevorderende activiteiten van WPDC. Deze droegen bijvoorbeeld bij aan het fantastische succes van de kerstactie van de Mijdrechtse parochie.

Het effect van al deze activiteiten is dat meer mensen met een duidelijke boodschap over onze visie en achtergronden worden bereikt.

Ieder die dit jaarverslag leest wordt met nadruk aangeraden om de website te bekijken:www.wajir.org.

Financiën

In het jaar 2005 werd een bedrag aan fondsen geworven van € 118.073. Daarnaast is in 2005 via ICCO € 75.000 binnengekomen. Deze financiering loopt van mei tot mei. Een deel van het ICCO bedrag is dus bestemd voor projecten die in 2006 hun beslag krijgen. Aan projecten werd een bedrag van € 138.501 besteed. De grootste bijdragen, die binnen kwamen in 2005, waren die van het Veenlanden College te Mijdrecht, € 31.473, bestemd voor de Furaha MDSS, SOS De Ronde Venen, € 20.000, is besteed aan de Bahati en Got Ade School.

Andere substantiële bedragen waren onder andere die van de Stichting R.K. Wees en Oudeliedenhuis in Den Haag, € 10.357 voor de Dovenschool.

De kosten voor verwerving van de Fondsen bedroegen € 2.849, dit betreft vooral de websitekosten, drukkosten , verspreiding jaarverslag en de accountantskosten.

De reiskosten en dergelijke komen overigens volledig privé ten laste van onze bestuursleden. Het accountantsrapport is opgesteld door accountantskantoor Zomer en Veltkamp te Hattem. Indien U interesse hebt, wordt het rapport op verzoek toegezonden.

Afsluitend

Het jaar 2005 heeft voor ons en Wajir veel betekend. Er is geïnvesteerd in scholen, in basisgezondheidszorg en vredesonderwijs. Belangrijk was het verblijf gedurende drie maanden van Henk van Apeldoorn en Han Verhoeven. Zo kon een serieus begin worden gemaakt met de opbouw van een netwerk van partnerorganisaties in Wajir. Door training zijn lokaal tools verschaft voor samenwerking en projectbewaking. Deze uitzending is mede mogelijk gemaakt door ICCO, een partnerorganisatie die ons werk veel professioneler heeft gemaakt.

Vanaf midden 2005 kregen we steeds meer berichten dat de droogte veel erger was dan voorgaande jaren. Veel dat economisch werd opgebouwd wordt door de droogte weer teniet gedaan. Het jaar 2006 staat daarom ook sterk in het teken van noodhulp. Via onze website www.wajir.org houden wij u op de hoogte van wat we nū doen, maar vooral in de toekomst kunnen betekenen voor de bevolking van Wajir. Wajir toont haar veerkracht.

Adressen en contact

Email adres: Info@wajir.org

Ad Groeneveld (voorzitter) 0297-282760

Simon Verhoeven (secretaris en penningmeester) 0578-693630

Henk Van Apeldoorn (adviseur) 0578-693630